

3 ΜΑΪΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

† Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους (†950), Οἰκουμένου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμφάντων ἁγίων. Πλάτωνος ἱερομάρτυρος, μητροπολίτου Χίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Χίῳ ἀναιρεθέντων († 1822).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

(Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Ⲭ^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^ϕ

^ϕ ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

^Γ
ου ου ^ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

^Γ
ρι ου ^ϕ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α
Πα
 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
Πα
 βρα χι ο νι αυ του ^u ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
Γα
 να α τω το ον θα α να α τον ^π πρω το το κος των νε κρων ε
u
 γε νε το ^u εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
u
 μας ^u και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
Γ
 λε ε ος ^u

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
Πα
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρ θε ε
Γα
 νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
Πα
 ος σου και θε ος η μων ^u το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
Γα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
Nη
 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}
Γ
u

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϝ

Χ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α πα ρ χη των ^{Πα}
κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το το κος της κτι σε ως ^{Πα}
και δη μι ου ρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την ^{Πα}
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε ^{Πα}
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ^{Πα}
ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

Σ^{Γα} αρ κι του θα να του γε υ σα α με νος Κυ ρι ε ^{Πα}
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γε ρ σει ει σου ^{Πα}
και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ ^{Πα}
χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ ^{Πα}
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ἤν ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Νη} ο ^{Πα} Γα
βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^Π 9
^{Γα} ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον ^Δ 2 τι δε ο νο μα σω σε α πο ρω ω και ε ξι
σταμαι ^φ ^ν 2 ^{Γα} δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη ^Γ 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Π^{Γα} αν τα αν θρω πι να α κα τα δε ξα α με νος παν
τα η με τε ρα α οι κει ω σα α με νος ^{Νη} ^{Πα} ^φ προ ση
λω θη ναι εν Σταυ ρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα ^Π 9
^{Γα} θα να τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω
πος ^Δ 2 ι να το αν θρω πι ι νον ^Δ 2 εκ θα να α τξ λυ
τρω σης ως Θε ος ^ν 2 ^{Γα} δι ο ως ζω ο δο τη βο ω μεν
σοι ^υ 9 ^Γ 22 δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου

Δόξα.

Τ^{Γα} ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
 σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ_δ
Πα θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρ ρη τον μυ υ στη ρι
 ι ον ^{Γα} ^π₉ ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
 σκυ υ λευ ται ^Δ_δ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
 α αν εν δε δυ ται ^ν_δ δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
 ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου ^Γ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} α ε που ρα νια α πο θω η γα αλ λο ντο και
 τα ε πι γει α α τρο μω ε ξι ι στα ντο ^Δ_δ ο τε η
 α χραν τος φω νη ε πη ηλ θε σοι Θε ο το κε ^π₉
Γα μι α γαρ πα νη η γυ ρι ις αμ φο τε ροις ε πε ε λαμ
 ψεν ^Δ_δ ο τι τον πρω το πλα α ζον εκ θα να τσ ερ ρυ σα
 το ^ν_δ δι ο συντω Α γγε λω βο ω μεν σοι ^υ₉ χαι αι
 ρε α γνη Πα ρ θε νο μη τορ ^Γ₂₂

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ⁹

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τ⁹ θα να α
τ⁹ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ⁹
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ⁹

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ⁹ μνη μα α τος⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Λιανπρωϊμυροφοροὶ ἐδραμον πρὸς τὸ μνη

μασθρηνολογῆσαι^{u q} ἀλλεπεστη πρὸς αὐτάς ο

Ἄγγελος καὶ εἰεπεθρηνὸ καὶ ρος πεπαύται

μηκλαίετε^{u q} τὴν ἀναστάσιν δε Ἀποστόλοις εἰε

παάτε^{u q}

Ευλογητός εἰ Κυριε διδάξον με τὰ δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Μυροφοροὶ γυναικίς μετὰ μύρων

ἐλθεῖσαι πρὸς τὸ μνημασ Σωτὴρ^{u q} ἐν ἡχῶν

το Ἄγγε ελθ πρὸς αὐτάς φθεγγο με ἐν τι με

τὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογιζέσθε^{u q} ὡς Θεός

γὰρ ἐξάνεστή τὸ μνημαατος^{u q}

Δὸ ξα Πατριικαὶ Υἱὼ^{v' 22} καὶ Ἄγιω Πνεύμα

τι^{u q}

Προσκυνῶμεν Πατέρα ἑρα καὶ τὸν τῶν τῶν

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ Κε ρ

Ευλογητοος ει Κυυριι ε δι δα
ξοοοον με ταα διιι και ω μα ταα α
α σϝ

Τωωων Αα γγε ε ε λωων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα τϝ θα να
τϝ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυυ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω τον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δϝ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σαα α α ντα

Ευλογητοος ει Κυυριι ε δι δα
ξοοοον με ταα διιι και ω μα ταα α
α σϝ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα⁹ συμ πα θως τοι
 οισ δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
 κιο να α α α τε⁹ ο ο α στρα α α πτων²²
 εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε
 το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις⁹ ι ι δε
 τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
 η τε⁹ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τξ
 μνη η η μα α α τος⁹

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σθ⁹

Λ ι ι α αν προ ω ω ι⁹ μν ρο
 φο ο ροι ε δρα α μον²² προς το μνη η μα α
 σθ θ θ θη νο λο γθ θ θ θ σαι⁹ αλλ ε πε
 στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
 ει ει ει ει πε⁹ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σωω ω ω τερ ε νη
χς ς ντο Α γγε ε ε λς προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ωω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μαα α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ γι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πος ^u_q

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^u_q

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γινῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^u_q Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος ^u_q κα με εκ των πα θων προς ζω ην

ελ κυ σον Λο γε ^u_q

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οικ οδο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^π και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φια ^π ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν ^π αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα
τρι τε και λο γω ^γ

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται ^π των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν ^γ

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα ^π τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δους α γα θο ερ γι ας ^γ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^π και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π 9}

A γι ω Πνευμα τι ο πασπλου τος της δο ξης

^{υ 9} εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^{π 9} συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω ^{γ 22}

Τὸ Προκείμενον.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ 22}

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ 22}

Στίχος β΄. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με

νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται αι αι ^{γ 22}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς

ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσιν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ ανομιαις ουνεληφθη και εν α

μαρτιαις εκισση σε με η μητηρ σου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω ο ο ο ο ο ο γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σου ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποοτα

Χ

Ραντιεις με υσωπω και καθαρισθηησο

μαί ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ^ε

A πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα ^Δ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος ος ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρεψι ^ε

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μ ε την
δι και ο συ νησ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ος ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
στην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρα σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

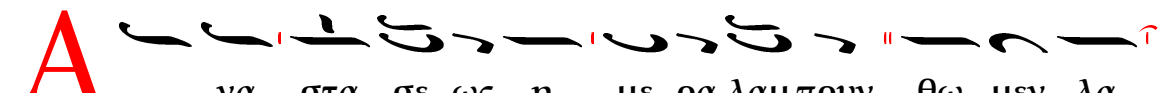
ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

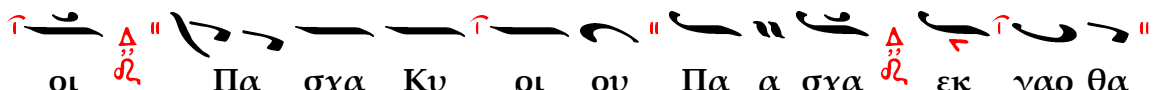
Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου).

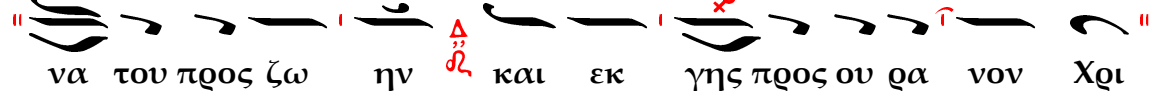
Κανὼν τοῦ Πάσχα.

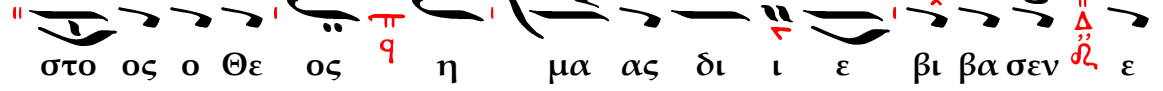
ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

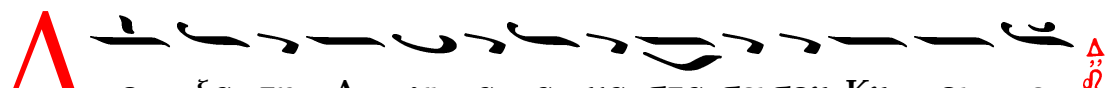
A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα

 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

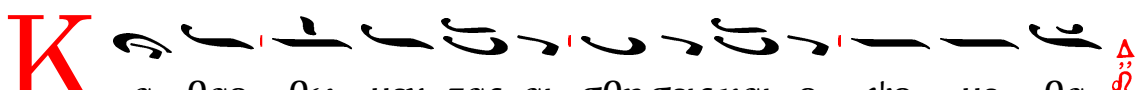
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν

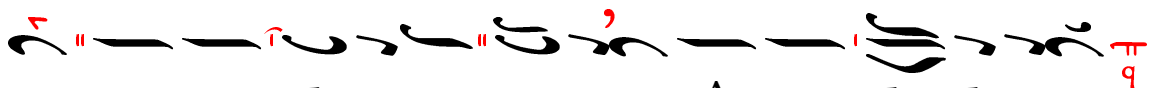
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεις ου Κυ ρι ε

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα

 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως

 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον

τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη

αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαντα ση μερον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κο σμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$

A να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον

$\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ και ροις συν Α πο στο ο λοις $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ θε ο χα ρι τω τε

α γνη $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ και το και ρε πρω τω ρ γω σ ως πα αν των χα ρα ς π_{9}

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ Θε ο μη το ρ πα να α

μω ω με π_{9}

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον π_{9} αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εν

ω στε ρε ου ου με ε θα π_{9} (δίζ)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α π_{9} ε ορ τα ζε τω

γουν πα σα κτι ι σις $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ την ε γε ρ σιν Χρι στου $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εν η

ε στε ρε ε ω ω ται π_{9}

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην

σοι χθες αυ το ος μεσυν δο ξασον Σω τη εν τη

βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο

μαι ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα α σιτοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τωνα ι ω

νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σα ρ κι εκ νε κρων κα θως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη

Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χρα ντε με

γα α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

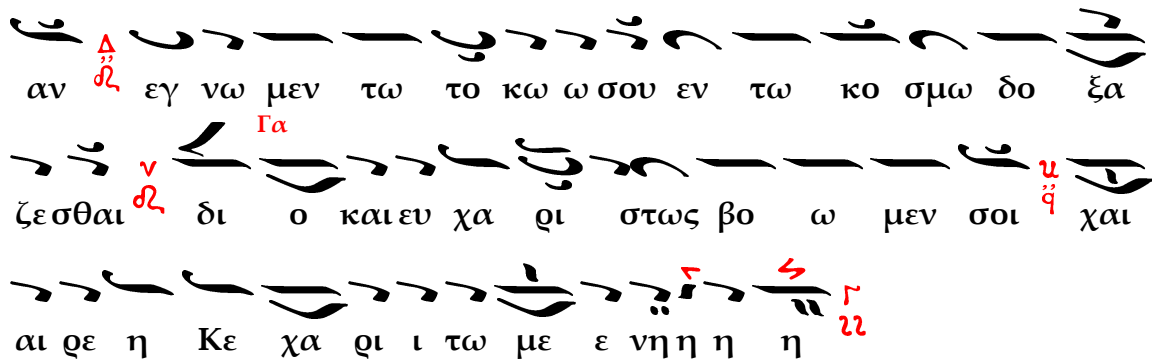
Κάθισμα τοῦ παραλύτου.

Τὴν ὠραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

Ρη μα πα ρα λυ το ον μο νο συν ε ε σφι γ ξεν ὡς
ο πα γ κο σμι ο ος λο γος ε φθε ε γ ξα το του δι
η μας ε πι της γης ο φθε εντος δι ευ σπλα γχνι αν
ο θεν και τον κρα β βα το ον ε πι φε ρων δι η ηρ χε
το καν οι Γρα μ μα τεις ο ο ραν το πρα χ θεν ς ς χ υ πε
φε ρον κα κι ας κα τε χο ο με νοι φθο νω τας
ψυ χα ας πα ρα λυ υ ο ο ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ
μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ παραλύτου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἥγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἀγίῳ συνδеспόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. (†304)

Στίχ. Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑψηγῆτης ἦν, ἐκ κώμης Πενάπεων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὐπω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρρίανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηριζέσθαι καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειως καλοῦσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδένα δὲ ἐκοντὶ τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεφυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ

προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατήσαι ἐλπίσας ὁ ἡγεμὼν, ἔπειθε διὰ κολακειῶν κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιρρόαντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. Τῆς δὲ Ἁγίας τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. Ἐπὶ τοῦτο οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον· τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπόσασθαι. Καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προσφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· «Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός»· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἠττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν τῆς χειρὸς λαβόμενον καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ θρόνον καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτὸν καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· «Ὅτι σοι ταῦτα ἠτοιμάσθησαν». Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν· «Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρὶ σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο». Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου. (†285-305)

Στίχ. Ῥοδοπιανῶ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλήκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἑπτὰ μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου. (†304)

Στίχ. Ξενίας ὠφθης ἐργάτις ᾧ Ξενία,

Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαμαΐ, καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμαΐ Γεωργίας,
Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ Ἄρσενιου, κτιτόρων τῆς Ἰβηριτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας. **(θ' αἰ.)**

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,
Μιχαὴλ ἐχώρησε σὺν Ἄρσενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου **(θαυματουργοῦ),** ἐπισκόπου Ἄργους. **(†925)**

Στίχ. Ῥίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,
Ζωστῆρα νίκης ζωννύη θανάων, Πέτρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ. **(ι' αἰ.)**

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,
τιμῶ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ. **(†953)**

Στίχ. Ἐπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου α', πέμπτου πάπα Ῥώμης. **(~†106-115)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Ἐβεντίου καὶ Θεοδούλου **(~†113-119)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, α' ἐπισκόπου Ναρνίας **(Narni)** ἐν Οὐμβρία **(Umbria)** Ἰταλίας. **(~†369/377)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γλουβίου **(Glywys, Gluvias),** βασιλέως τῆς Κορνουάλλης. **(ε' αἰ.)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σκαννάλου **(Scannal),** τοῦ ἐν Κολεραίνῃ **(Cell-Coleraine)** τῆς Ἰρλανδίας, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Κολουμβανοῦ. **(†563)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀδασίνδης **(Adalsindis),** κτιτορίσσης καὶ ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Βέζη **(Bèze)** τῆς Γαλλίας. **(~†680)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αἰθελβίνου **(Æthelwine),** ἐπισκόπου Λινδσέης **(Lindsey)** ἐν Ἀγγλίᾳ. **(~†700)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλίππου, ἐρημίτου πλησίον τῆς Βόρμης **(Worms)** ἐν Γερμανίᾳ. **(†770)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνσφρίδου **(Ansfried),** ἐπισκόπου Οὐτρέχτης ἐν Βελγίῳ. **(†1010)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἰδρυτοῦ τοῦ

κοινοβιακοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1074)

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,
Ἐῶρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,
Φωτὶ συνήπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς (†1393), πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, καὶ Εὐπραξίας (†1394), μεγαλοσχήμου συμμοναστρίας, ἀδελφῶν τοῦ ἀγίου Ἀλεξίου, μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,
Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστώφ, Γιαροσλάβ καὶ Λευκῆς Λίμνης. (†1416)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα, τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,
Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας. (ιζ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ ἀεὶ συνήροσται Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνακομιδῇ (1991) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Ζίτσης καὶ Ἀχρίδος. (†1956)

Στίχ. Χρυσοῦς τοῖς λόγοις καὶ πάγχρυσος τοῖς ἔργοις,
Νικόλαε ὠφθης, γόνε πιστῶν Σέρβων.

Τρίτη γε Νικολέω ἤχθησαν ὅστᾳ γῆ γενετείρη.

Οὗτος, ὁ χριστοκάρδιος καὶ Χρυσόστομος Πατὴρ Νικόλαος, τὸ μὲν φθαρτὸν γένος Σέρβος ὑπάρξας, καὶ γεννηθεὶς ἐξ εὐλαβῶν γονέων τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1880 ἐν Λέλιτς τῆς ἐπαρχίας Βάλιεβο, ἐκ βρέφους ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατραγείσ, πόθῳ δὲ θείῳ καταφλεγείσ, ὡς πλήρης ὢν χαρισμάτων φυσικῶν τε καὶ θείων, ὅλον ἑαυτὸν ἀνέθετο θῦμα λογικὸν τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁξυνοία δὲ ὑπερβαλλούσῃ κεκοσμημένος, συνέθετο ταύτῃ τὴν κατὰ κόσμον συλλεχθεῖσαν φιλοσόφως λιπαροτάτην μόρφωσιν, καὶ μέγας ἀνεδείχθη φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὸν παλαίφατον ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ζίτσης τὸ πρῶτον ἐπαξίως ἀναβιβασθεὶς, καὶ σοφώτατος ποιμὴν ἀναδειχθεὶς τῶν λογικῶν προβάτων, εἶτα δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀχρίδος μετατεθεὶς καὶ αὐθις ἐπαναστραφεὶς εἰς τὸν τῆς Ζίτσης, ποικίλοις ποιμαντικοῖς τρόποις κατηγλάισε τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ θῶκον, γενόμενος νέος Ἰωσήφ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χρυσέοις λόγοις ἀναμορφώσας πλήθη πιστῶν. Ὑπὸ δὲ τῶν ἀπανθρώπων χιλτερικῶν ἀρχῶν συλληφθεὶς ἐν τοῖς φρικτοῖς γερμανικοῖς στρατοπέδοις μετηνέχθη, μέγਾਲως δὲ ἐκείσε καταπονηθεὶς, καὶ ἀπτόητος ὁμολογητὴς γενόμενος, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν

τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, κατέφυγεν, προνοία Θεοῦ μέντοι γε, εἰς Ἀμερικήν, ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἀναλώσας ἑαυτόν, μεγάλως συνέδραμε εἰς τὴν ὀρθόδοξον κατάρτισιν τῶν ἐκεῖ μεταναστῶν καὶ τὴν λαμπροτάτην προβολὴν τῆς πατρώας ἡμῶν Πίστεως ἐν τοῖς ἑτεροδόξοις, παρ' ὧν καὶ μεγάλως ἐθαυμάζετο καὶ σπουδαίαις ἐπιστημονικαῖς διακρίσεσι ἐτιμήθη. Πλείστα οὖν κεχαριτωμένα συγγράμματα, μέλι τὸ ἐκ θείας Πέτρας ἠδύτατον ἀποστάζοντα συνθέμενος πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν καὶ σοφῶς ἱεραρχήσας κατὰ πάντα, ὡσπερ τὸ πάλαι Σάββας ὁ βασιλόγονος καὶ μέγας φωτιστὴς τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ. Πολλὰ δὲ καταβληθεὶς, ὑπὸ τῶν συνεχουσῶν αὐτὸν σωματικῶν ἀσθενειῶν καὶ δοκιμασιῶν, ἐκοιμήθη τὸ ἔτος 1956, ταφεὶς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Λίμπερτβιλ. Ἐκεῖθεν, κατὰ τὸ ἔτος 1991, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἀνακομισθέντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἀπεθησαυρίσθησαν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν Λέλιτς, ἔνθα χάριν πολλῶν θαυμάτων ἀναβλύζουσι καθ' ἡμέραν.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχ. Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρεμμένῳ.

Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος $\frac{\pi}{9}$ η μα ας δι ι ε βι βα σεν $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ε
 πι νι κι ον α α δο ον τας $\frac{\pi}{9}$

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

ὠδὴ δ'

Ε πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην ανα τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ´

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ενων χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

ὠδὴ ζ´

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η´

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε
 ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ
 ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ

 ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου

 μεν Χρι στον ειστουςαι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ᾠδῆ.

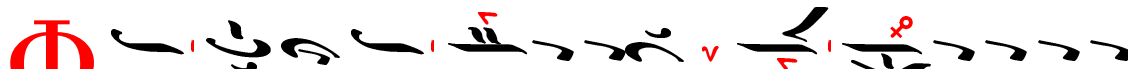
M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

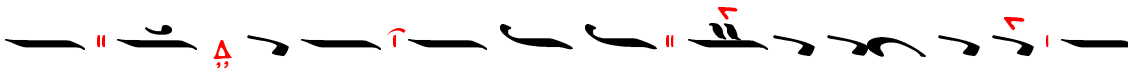
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

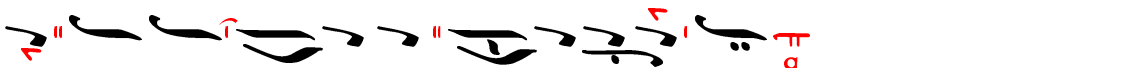
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

 Σι ων συ υ δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε

 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

 να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στοντον

ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει ν εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ασ σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τος το κρα τος

Σ υμ φω νως Παθ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν

πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ
ψε ση η μερον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος
της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Χ και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η μερος εκ τα φου

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τς
φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
η σς α νε τει λε λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε
ρον και τς πι στς ς ς παν τας κα ταυ γα α σας θε
ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Ἀγγελος εββοο ατη Κεχαριτω
μεενη Αγνη Παρθενε χαι αιρε και πα
λιν ερω χαι αιρε οσος Υι ος ανεστη τρι
ημεροσεκ ταφου

Φωτιζου φωτι ιζου ηνεα Ιερου
σαλημη γαρδοξα Κυριι ου ου ου ε
πι σεα νετειλε χορευε νυν και αγαλλου
Σιων ουδεα γνη τερπουθε ο τοοκε
εν τη εγερσειτου τοοκου σου ου ου ου

και αργως

Ο Ααγγελοος εεεββοοοα
τη Κεεχαριιτω ωμεεενηη
Αγνηη Παρθεενεεχαιαιαιαιρε και
παλιιν εεερω χαι αι αιρεεο

σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πα Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κσ σ σ σ σ σ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τῶ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

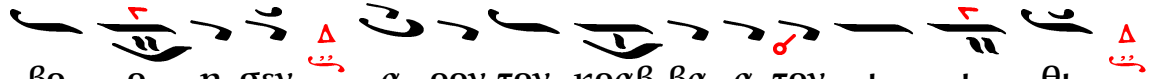

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευσ και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι ασ του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Καὶ τοῦ παραλύτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ε πε στη ο φι λα αν θρω πος και παν
οι οι κτι ιρω των Κυ υ ρι ος προ βα τι κη κο ο λυμ
βη η η θρα τῶ θε ρα α πευ σαι αι τας νο ο

 σος ^β ευ ρε δε κα α τα κει ει με νον ^Δ αν θρω

 πον πλει ει στοις ε ε τε σι ^β και προς αυ το ον ε

 βο ο η σεν ^Δ α ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι ^Δ

 προς τας ο δος τας ευθει ει ας ^β

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π ^{Γα} α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω του ον

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον ^Μ αι νει τε τον Κυ υ

 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων ^{Γα} αι

 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις ^Π

 σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^β

Α ^{Γα} ι νει τε α αυ του ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι

 οι α α α αυ του ου ^{Γα} αι νει ει ει ει τε α αυ του ον

 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

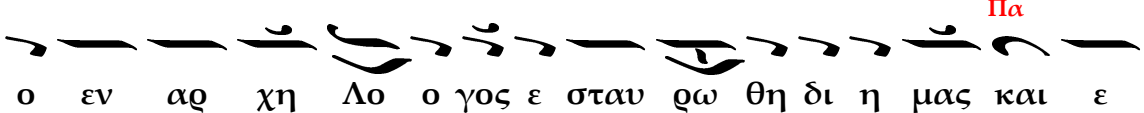
 προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^β

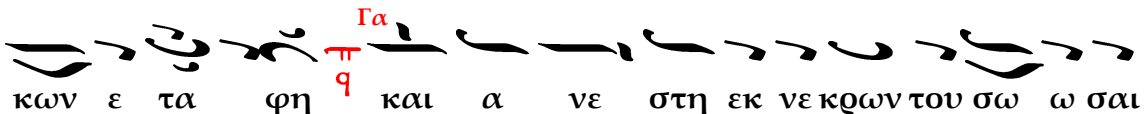
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πληθοστημεγαλωσυνησαυτα

ευτεπανταταεθνηγνωτετουφρικτουμυστη

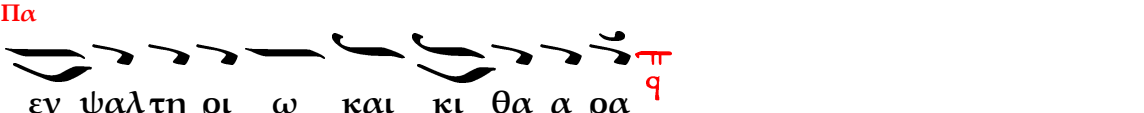

ριιουτηνδυνααμινΧριστοςγαροσωτηρημων

οεναρχηλοογοςεσταυρωθηδιημασκαιε

κωνεταφηκαιανεστηεκνεκρωντουσωωσαι

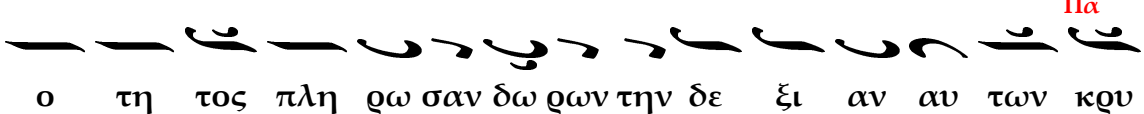

τασμπαντααυτοονπροσκυνηησωωμεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αινειτεαυτον

ενψαλτηριωκαικιθααρα

ιηγησαντοπανταταθαυμασιαοιφυ

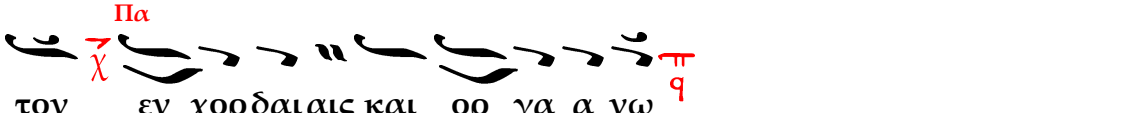

λακεςσου Κυριεαλλατοσυνεδριοντηςμαται

οτητοςπληρωσανδωρωντηνδεξιαναυτωνκου

πτεινενομιζοντηναναστασινσουηνοκο

σμοςδοξαααζειελεησονημασ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αινειτεαυ

τονενχορδαιαισκαιοργαανω

X^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
 στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Πα} ^{Γα} Μα ρι α γαρ η
 Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^u ^q ευ ρεν Αγ γε
 λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^u ^q τοις ι μα τι οis
^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα ^{Γα} ^π ^q τι ζη τει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο
 ται ^u ^q κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ ^z

Στίχ. δ΄. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεΐτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^u ^q πα σα πνο η ^{Πα} ^χ αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον ^π ^q

E^{Γα} ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι
 λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων ^u ^q σω τη ρι αν
^{Πα} τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ^{Γα} ^π ^q ι να σε πα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας ^Γ ^z

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε
α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ
ερ χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η κο λυμ

βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν ^β αλλ ο σος λο ο γος
 α νε και αι αι νι ι ι ι σε ^ν και ου δε η
 πο λυ χρο ο νι ος ^α αυ τω ^Δ ε νε ε πο ο
 ο δι σε ε ε νο ο ο ο σος ^ν ο τι τη η
 η ης φω νη η ης σου ου ο ξυ τε ε ρα α α ^ν
 η ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει ει χθη ^Δ
 και το δυ σβα α στα α κτον βα α ρος α πε ε ε ερ ^{Νη}
 ρι ι ι ι ψε ^ν και το φορ τι ον της κλι ι νης
 ε βα α α στα α α α σεν ^Δ εις μαρ τυ ρι ι
 ον του ου πλη η η θου ους ^{Πα} των οι οι κτιρ μων σου δο ο ^{Νη}
 ο ο ξα α α α σοι ^ν

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^ν και εις τας
 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^ν

Α να στα σε ^{Κε} ε ως η η με ε ε ε ρα ^ν και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ ^Μ

υ ρει ^{Πα} και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^{Πα} ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} και
 τοις μι ^Μ σθ ς ς σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ χω ρη
 σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^{Δι} θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα φ

^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω ^{Πα} και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α ^{Πα}
^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ^{u q} ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ [♀] ^{Πα}

πα ντο κρα α τορ ^{Γα} ^π₉ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι [♀]

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του ^{Πα}

κο ο σμου ^{Γα} ^π₉ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας ^Γ

α μαρτι ι ας του κο σμου ^Γ₂₂

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ [♀]

δε ξι ων του Πα τρος ^{u q} και ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος [♀]

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα ^Γ

τρος α μην ^Γ₂₂

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και [♀]

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ^{u q}

και εις τον αι ω νατουαι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τητους φυ λα χθη η ναι

η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κατα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι
ο ος ^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Πα} Α γι ος Α
θα ^{Νη} α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο
ο ον η η μα α α α α α α α ας ^{Γα}

Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν ^{Πα} α
σωμεντω α να στα ντιεκ τα α φουκαι αρ χη γω ω
της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
με γα ε λε ο ο ο ος ^{Νη} ^{Γα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{Πα} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ^{Πα} ζω ην χα ρι σα α με νος ^{Πα}

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ _{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ _{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ _{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} _θ _{γλ}

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν _{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε _π

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ₂₂

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ₉

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος ^Δ _{δλ} Δι - θι

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ _{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _{δλ}

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ _{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _{δλ}

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϷ Ϸ ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ωσον ημασ Υι εε Θε ου ο ανα
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι
α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ωσον ημασ Υι εε Θε ου ο ανα
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

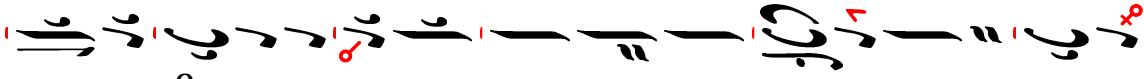
Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

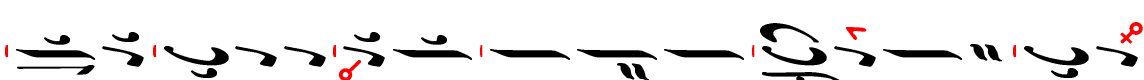

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

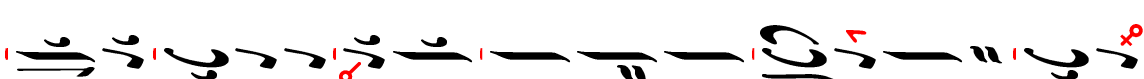
X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α
σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
^{Πα} να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κοστων νε κρων ε
γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ϕ

Τ^{Πα} ας του πλα νη πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι υ πα τη ρ η

μων ^π9 Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ2 ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^π9 α γου πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^π9 ο ον πε ρ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ2 Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ2
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^π9

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^π9
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^π9 δη μοσ
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα} ^π9
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^π9 Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^π9
 στθ ^π9 τε σσα α ρα κο ον τα ^π9 δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^{Πα} ^π9
 υ δα τος εν δο ξοι ^π9 δο κι μα σθεν τες λαμ προ ως ε
^{Γα} ^π9
 δο ο ξα σθη η τε ^π9 αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^π9
 ου σι ον ^π9 δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
^π9
 λε ος ^π9

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροὶ και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

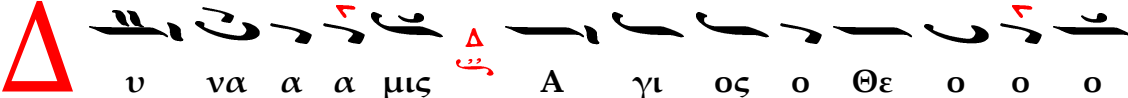
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

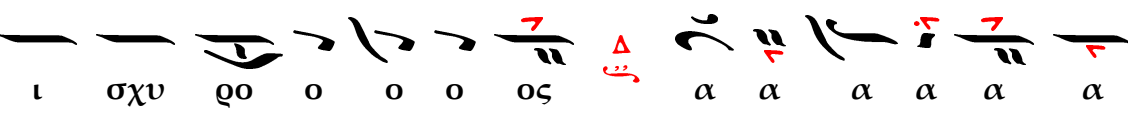
η σο ο ον η μα ας

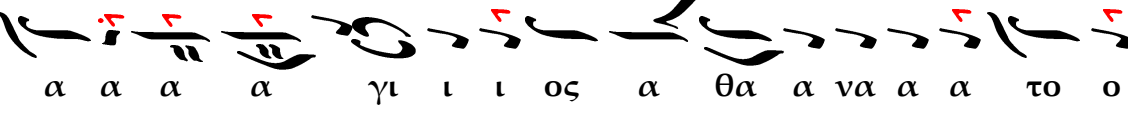
 υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

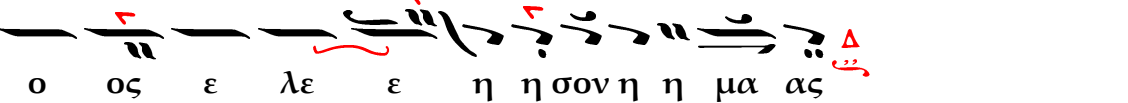
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος θ α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

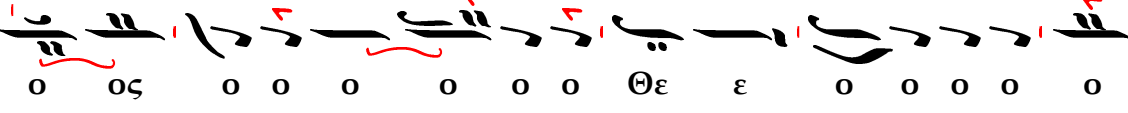
 ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

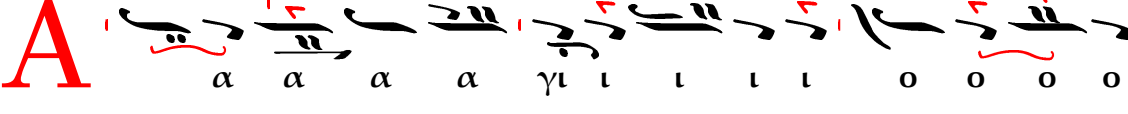
 Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος Δ

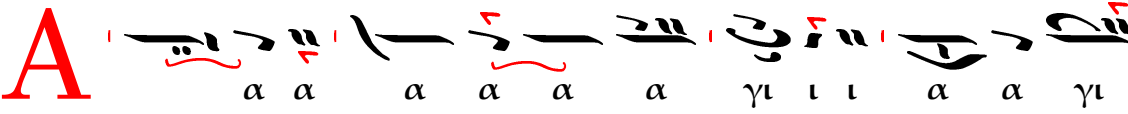
 Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

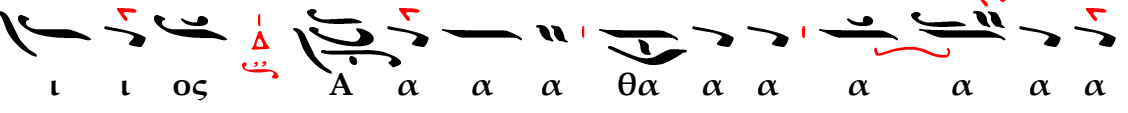
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

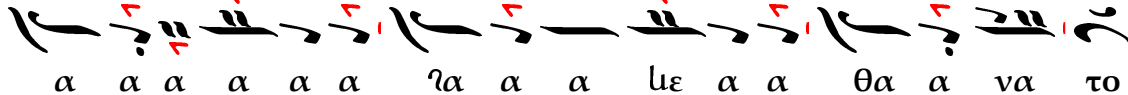
 ος Δ

 Α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

(μζ' 7)

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μζ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα
λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α
σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι
λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ἦ διάκονος· Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ

8 ï ï ï ï α 22 A α α α α λλη η η η

λ8 8 8 8 ï ï ï α α 22

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ²²

και εις 7χ οι οι κον κα τα φυ γης τ8 σω ω ω ω

ω σαι αι με 22

A λλη λ8 8 ï ï α 22 A α λλη η λ8 8 8

8 ï ï ï ï α 22 A α α α α λλη η η η

λ8 8 8 8 ï ï ï α α α α 22

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 1-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὴς ἐγένετο ὧς δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει.

λη η η η η η η η η η η ζω ο ο ο
 ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω
 ζω ω ω ω Τρι α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α α α
 τρι ι ι α α α α α α δι ι ι τον τρι
 ι ι σα α α α α α α γι ο ο ν υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ο ν προ σα α α α α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α α δο ο ο προ
 σα α α δον τε ε λε ε ε ε ες πα α α α
 α α α α α α σαν τη ην βι ι ο τι κη η η
 η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
 α α α α με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ρι ι ι ι ι με ρι μνα α α α α α αν
Ως τον Βασι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 Βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε Βα σι

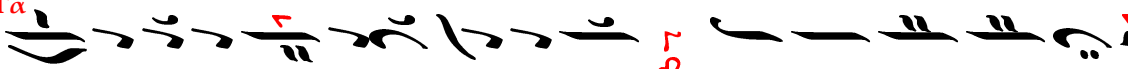

 λε ε ε α α α ρα α α α α των ο ο

 ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

 οι

T αις αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις α ο

 ρα α α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον

 τα α α ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ι α α

 α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ᾠχος Γα ρ

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ϝ ϝ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μϞ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μϞ και κα τα φυ γη η μϝ ϝ και

ϝ υ στη η ης μϞ Κ.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἷς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι

αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νοσ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ς ς

ο Θε ο ος η η η μων

Ἔτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου, ἀθήν' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο α α

τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε νη

Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι ρε ε

και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι ρε ο

σοσ Γι **Μ** υι ο ος **Δι** α νε ε ε ε ε ε ε

στη ^{Πα} τρι ι ι ι η η με ρος ε ε εκ τα α
α φου

* και τος νε ε κος ρος ε γει ει ει ει ει ει
ρας ^{Πα} λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι α
α α α α σθε

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθεσ καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρημολογίαις καὶ ἑτέροις βιβλίαις εὕρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α ᾿ ἤ ᾿ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ι.Α.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

᾿Ηχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Σ ^{Πα} υμ φω ω ω ω ^Μ νω ^{Πα} ως Πα αρ θε ε ε ε
νε ^Π σε ^α μα ^α κα ^α ρι ^α ζο ^α ο ο με εν πι ι
ι ^Π στοι ^α χαι ^α αι ^α αι ^α ρε ^{Κε} ε ε ε πυ υ υ υ υ
λη Κυ υ ρι ^{Πα} ι ι ι ^α ρ ρ ρ ρ

χαι ρε ε πο ο λι ι ις ε εμ ψυ υ υ
χε

ἑτέρα θέσις

χαι ρε ε πο ο λισ ε εμ ψυ υ χε

χαι αι αι αι ρε ε δι η η ης η μι ιν ε
 ε λα αμ ψε ε ε ε ε ε ε ση η η με
 ε ρο ο ον φω ω ως τϛ ϝ εκ σϛ ϝ τε ε
 χθε ε ε εν τος της εκ νε ε κρω ω ω ω
 ω ω ω ων α α α α α να α στα α
 α α σε ε ε ε ω ω ως

Ἐτονίσθη τῆ ἰ Μαΐου τοῦ , α ϥ η ἑ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ἰβ Γα ϕ

Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω μα α α α α ια
 α α α α α Χρι ι ι ι ι σϛ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ σω ω μα α Χρι ι ι ι ι σϛ ϝ

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεντην δο ο
ξαν σε οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δισ)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τδ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων νοοσοσ